

เรื่องอาหารการขบฉันระหว่างอาพาธ ใครทำถวายอย่างไร
ฉันอย่างนั้น ที่ถูกปากก็ฉันมาก สิ่งใดที่มีผู้ห้ามก็เลิกฉันสิ่งนั้น แม้จะ
ชอบก็ไม่พยายามจะฝืนคำห้ามของบุคคล อันผู้ที่ห้ามนั้นก็คือพี่สาว
ของหลวงพ่อกเอง บางทีการห้ามนั้นเกิดขัดใจกับผู้อื่นก็มีหลายครั้ง

เป็นอันว่า หลวงพ่อวัดปากน้ำได้ทำพระกัมมัฏฐานและ
ควบคุมการปฏิบัติด้วยตนเองตั้งแต่ต้นจนชีวิตเป็นอรหัตตสมันย์ เวลา
ป่วยใช้ก็ควบคุมและสนใจในการปฏิบัติ ท่านให้ภิกษุมานั่งสมาธิใกล้ๆ
ท่านทุกวัน เป็นงานที่หลวงพ่อกห่วงมาก และได้สั่งไว้ว่า งานที่เคยทำ
อย่างไร อย่าให้ทิ้ง จงพยายามกระทำไป และจงเลี้ยงภิกษุสามเณร
ดังเคยทำมาตลอดไปอย่าให้ขาด

ธรรมกาย

การปฏิบัติ
ธรรมตามหลักพระ
กัมมัฏฐาน อันเป็น
ปฏิบัติสูงสุดในพระ-
พุทธศาสนา ถ้าการ
ปฏิบัตินั้น เข้าชั้น
ปรมาตม ผู้ปฏิบัติก็ย่อม
เข้าถึงอมตสุข แม้ยัง

ไม่เข้าชั้นปรมาตม ก็ยังอำนวยผลแก่ผู้ปฏิบัติให้มีกาย วาจา ใจ สงบ
ระงับ อันผู้ปฏิบัติเข้าถึงธรรม ย่อมมีกาย วาจา ใจ ไกลจาก โลก โกรธ
หลง เป็นบุคคลคงที่ต่อหลักธรรม ไม่ก่อกรรมทำเวร

หลวงพ่อกวัดปากน้ำ ปฏิบัติเพื่อกำจัดโทษเช่นนั้น มีปฏิบัติ
เดินสายกลาง ไม่ห่วงในลาภสักการะเพื่อตน แต่ชวนช่วยเพื่อส่วนรวม
กิจการนิมนต์ทางไกลถึงกับค้างคืนแล้ว ท่านรับนิมนต์น้อยนัก โดย

ท่านเคยอ้างว่าเสียเวลาอบรมผู้ปฏิบัติ ท่านมีความมุ่งหมายใช้ความเพียรติดต่อกันทุกวัน ชีวิตไม่พอแก่การปฏิบัติ จึงมีบางท่านตำหนิ หลวงพ่อว่าอวดดี อันความจริงคนเรานั้น ถ้ามีดีจะอวดก็ควรเอาออกแสดงได้ เว้นไว้แต่ไม่มีดีจะอวดใคร แล้วเอาเท็จมาอวดอ้างว่าเป็นของดี หลวงผู้อื่นให้หลงเข้าใจผิด อันหลวงพ่อก็ไม่มีใครรับนิมนต์ใครนั้นเป็น ปณิธานในใจของท่านเอง ลงได้ตั้งใจแล้วก็ต้องทำตามตั้งใจเสมอมา มิใช่ว่าเป็นผู้หมดแล้วจากความปรารถนา ยังอยู่ในกลุ่มแห่งความปรารถนา แต่ท่านไม่หลงจนประทุษร้ายให้เสียธรรมปฏิบัติ

ธรรมานุภาพให้ผลแก่หลวงพ่อดันตาเห็น ต้องการโรงเรียน ประหนึ่งความฝันธรรมานุภาพก็ดลบันดาลให้สมประสงค์ กลายเป็นความจริง ต้องการกุฏิ โรงฉัน และการเลี้ยงพระวันละหลายๆ ร้อยรูป ก็ได้สมปรารถนา ต้องการให้มีผู้ปฏิบัติมากๆ นักปฏิบัติก็ติดตามมา บ้างจ่ายที่จ่ายเรื่องอาหาร เรื่องกุฏิ โรงเรียน ในยุคของท่าน มีจำนวน มิใช่ล้านเดียว ถ้าคิดแต่ค่าอาหารอย่างหยาบๆ วันละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาท) ปีหนึ่งเป็นจำนวนเงิน ๓๖๐,๐๐๐ บาท (สามแสนหกหมื่นบาท) สิบปีเป็นเงินเท่าไร นี่คิดอย่างต่ำ ถ้าหลายสิบปีจะเป็นเงินเท่าไร หลวงพ่อบอกท่านพูดว่า เราเป็นลูกพระพุทธเจ้า เมื่อกาย วาจา ใจบริสุทธิ์แล้ว ย่อมมีสิทธิ์ใช้มรดกของพระพุทธเจ้าได้ และใช้ได้จนตลอดชาติ ถ้าไม่บริสุทธิ์แล้ว แม้จะเอาไปใช้ก็ไม่ถาวรเท่าไร

การปฏิบัติของคณะก็มีภูมิลานวัดปากน้ำ ย่อมเป็นไปตามระเบียบที่หลวงพ่อบังคับไว้ ทุกคราวท่านพูดให้เกิดกำลังในการใช้ความเพียร ธรรมกายของวัดปากน้ำแพร่ปรากฏไปแทบทุกจังหวัด ยิ่งกว่านั้นยังไปแสดงธรรมานุภาพยังภาคพื้นยุโรปด้วย เกียรติศักดิ์ของธรรมกายแพร่หลายเช่นนั้น ย่อมแสดงความศักดิ์สิทธิ์อันเป็นลัทธิธรรมแก่ผู้ปฏิบัติ ทั้งนี้เนื่องด้วยโดยมาก ผู้จะเดินทางไปเมืองนอกได้มาขอพรต่อหลวงพ่อก็มี โดยได้รับคำบอกเล่าจากผู้ใหญ่ก็มี ชาว

ยุโรปเกิดความสนใจในเรื่องธรรม
วินัยในพระพุทธศาสนา นี่แสดงว่า
ธรรมกายของวัดปากน้ำ ได้ข้ามน้ำ
ข้ามทะเลไปนอกประเทศแล้ว

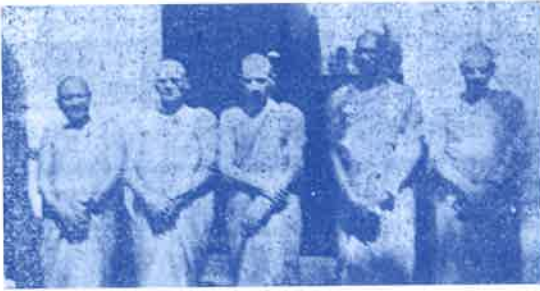
พ.ศ.๒๔๙๗ ศาสตราจารย์
วิลเลียม อาจารย์มหาวิทยาลัยในกรุง
ลอนดอนได้ล่องฟ้าข้ามทะเลจากยุโรป
มาสู่ประเทศไทย เพื่อศึกษาธรรม-
ปฏิบัติ ณ วัดปากน้ำเป็นครั้งแรกใน
ประเทศไทย หลวงพ่อได้จัดการ
อุปสมบทให้ตามที่มุ่งหมาย ก่อนจะ
ให้การอุปสมบทนั้นได้อบรมจนเข้าใจ
พิธีและเรียนธรรมปฏิบัติ ผูกมัดพระกัมมัฏฐานจนได้แน่วมั่นคงเป็นที่
พอใจแล้ว จึงได้จัดการให้อุปสมบท

พระวิลเลียม

การที่ชาวอังกฤษมาบวช ณ สำนักวัดปากน้ำนั้น ได้รับอุปการะ
จากหลวงพ่อดีอย่างดี ท่านได้จัดการขอมติจากชาวซึ่งได้ใช้เป็นหอ
สมุดให้เรียบร้อยมีห้องน้ำห้องส้วมทันสมัยที่รั้วล้อมตึกมิให้ใครมาปะปน
พระวิลเลียมนี้มีฉายาว่า กปิลวฑฺโฒ เมื่อได้อุปสมบทแล้วทำการ
ปฏิบัติพระกัมมัฏฐานต่อไป ได้ยินว่าได้ธรรมกายเบื้องต้น ต่อมาได้
ไปประเทศอังกฤษอีก มีผู้เลื่อมใสในพระกปิลวฑฺโฒมาก ต่อมาได้นำ
ผู้ศรัทธามาวบวชอีก ๓ คน ล้วนแต่มีวิทยฐานะได้ปริญญาทั้งนั้น
หลวงพ่อก็ได้ให้อุปการะเป็นอย่างดี เรื่องอาหารบริโภคไม่ผิดเคือง ได้
ทำบประมาณไว้โดยเฉพาะ ตลอดถึงช่วยค่าพาหนะเวลากลับยุโรป
ตามสมควร

ต่อมาเกิดความเข้าใจผิดกันขึ้น อันความเข้าใจผิดนั้น จะ
เป็นเพราะล่ำมก่อกวนให้เกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นเพราะภิกษุฝรั่งนั้นทำให้

พระฝรั่งที่มาบวชสมัยหลวงพ่อดปากน้ำ

เกิดขึ้นยังเป็นการ
จริงไม่ได้แน่นอน
จึงไม่สามารถจะ
เขียนลงได้ในโอกาส
นี้ พระภิกษุฝรั่ง
และผู้เป็นล่ามเข้า
หาหลวงพ่อบุญ

บางอย่าง หลวงพ่อบุญชี้แจงให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งไม่ฟังเสียง ภิกษุเหล่านั้น
ได้ลุกออกจากที่ประชุมไปโดยไม่เคารพในฐานะเป็นอุปัชฌายะ ล่าม
คงไม่ปรับความเข้าใจให้ดีขึ้นว่าล่ามกับภิกษุฝรั่งนั้นได้ตกลงโครงการ
กันมาก่อนแล้ว จึงไม่ฟังเสียงหลวงพ่อบุญ เมื่อเหตุการณ์เป็นดังนั้น
ภิกษุฝรั่งก็พากันออกจากวัดปากน้ำไปและล่ามก็ออกไปด้วย

ความไม่ราบรื่นเกิดขึ้นในวัดปากน้ำ เรื่องอื้อฉาวอยู่พักหนึ่ง
ทั้งล่ามทั้งภิกษุฝรั่งได้เข้ามาหาผู้เขียนเรื่องนี้ เพื่อแจ้งว่าได้ออกจาก
วัดปากน้ำไปแล้ว เฉพาะล่ามได้ออกความเห็นว่า ถ้าจะให้เข้าอีก จะ
ขอสิทธิบางอย่างจึงจะยอมเข้าสำนักตามเดิม

หลวงพ่อดปากน้ำท่านไม่เห็นด้วยและไม่ยอมรับข้อกติกาใดๆ
ที่ทางล่ามเสนอมา เมื่อล่ามแสดงอาการแข็งเกร่งไม่สำเร็จก็ต้อง
หลบหน้าไป พระฝรั่งพักอยู่ในประเทศไทยพอสมควรแล้วชวนกัน
กลับยุโรปในเพศบรรพชิต

ต่อมาพระภิกษุวิไลได้กลับมาประเทศไทยอีก เพื่อขอแสดง
อัศจรรย์โทษโดยมานึกถึงความบกพร่องอันเกิดแต่ความเข้าใจผิดของตน
เวลานั้นเจ้าคุณพระมงคลเทพมุนีกำลังอาพาธอยู่ จึงไม่ยอมให้พระ-
ภิกษุวิไลเข้าพบ ตามเสียงพูดกันว่าหลวงพ่อบุญครั้งนั้น เกิดแต่
เสียใจเรื่องเอาพระฝรั่งไว้ไม่อยู่ อันความจริงนั้น ท่านอาพาธมาก่อน
เกิดเรื่องท่านจะเสียใจอะไรในเรื่องเช่นนี้ เพราะท่านไม่ได้ก่อขึ้น

พวกนั้นเป็นผู้ก่อตั้งเอง

ได้ถามหลวงพ่่ว่าทำไมไม่ให้พระกบิลวฑูโฒเข้าพบ ท่านตอบว่าเขาถูกจากที่ประชุมไปโดยไม่สำคัญในเราเลย แสดงอาการระถึงเช่นนั้นจะเลี้ยงกันได้อย่างไร เราก็ต้องจริงต่อเขาบ้าง มิฉะนั้นเขาจะดูหมิ่นพระพุทธศาสนา การที่เราปฏิเสธไปเช่นนั้นแหละ จะสอนให้ฝรั่งรู้สึกตัวว่า ต่อไปควรจะทำตนอย่างไรในภูมิของสมณะ เมื่อไปร่วมกับคณะอื่นจะได้ไม่เอาแต่ใจของตน ถ้าเราขึ้นให้พบต่อไปก็จะมาเหยียบย่ำกันอีก ให้เขาเห็นความจริงของเราเสียบ้าง ไม่เช่นนั้นเสียเหลี่ยม พระกบิลวฑูโฒแม้จะพยายามเป็นอย่างดีแล้วก็ไม่ได้พบหลวงพ่อดังที่ปรารถนา และได้กลับไปสู่ประเทศอังกฤษตามเดิม ได้ทราบข่าวจากยุโรปว่า พระกบิลวฑูโฒเสียใจมากต่อเหตุการณ์และเวลานี้ก็สนใจในธรรมกายนั้นอยู่

ธรรมกายนั้นให้ผลแก่ผู้ปฏิบัติเป็นมหัศจรรย์ จะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ ภิกษุ หรือสามเณร เมื่อได้ปฏิบัติถึงขั้นก็ได้ธรรมกายเหมือนกัน หลวงพ่อชอบพูดแก่ใครๆ ว่า เด็กคนนั้นได้ธรรมกาย และชอบยกเด็กๆ ขึ้นอ้าง ลักษณะนี้เป็นอุบายวิธีให้ผู้ใหญ่สนใจด้วย อาจนำไปคิดว่าเด็กๆ ยังปฏิบัติได้ ทำไมผู้ใหญ่จะทำได้ คิดไปๆ ก็อาจเกิดอุตสาหะในการปฏิบัติธรรมหรือเกิดความละอายตัวเองที่ไม่แสวงหาสารธรรมแทน มัวแต่สะสมกิเลสเข้าไว้ หลวงพ่อบอกว่าเมื่อได้ธรรมกายแล้ว ย่อมทำประโยชน์ได้หลายอย่าง ถ้าจิตเป็นกุศล แม้โรคภัยไข้เจ็บก็ช่วยแก้ไขได้ ในเมื่อโรคนี้ยังไม่เข้าชั้นนอกก็จง

การใช้ธรรมกายแก้โรค หลวงพ่อเคยพูดว่าแก้ได้จริง ถ้าได้ประกอบกันทั้ง ๒ ฝ่าย คือ ฝ่ายแก้และฝ่ายเจ้าทุกข์มีความเชื่อมั่นคงกล่าวคือต้องเรียนพระกัมมัฏฐานปฏิบัติธรรมด้วยเพื่อให้กระแสนจิตเชื่อมถึงกัน ลักษณะนี้มีหวังมาก ที่ไม่ได้ผลก็เนื่องด้วยผู้เจ็บไม่พยายามทำพระกัมมัฏฐาน ทางเชื่อมไม่ถึงกัน แต่ถึงอย่างนั้นก็มีผล

บ้างในเมื่อโรคนั้นยังอ่อน และท่านพูดว่า ถึงไม่หายก็จะเป็นไร เรา
ไม่ได้เรียกค่ารักษาเอาแก่ใคร ช่วยด้วยเมตตา อย่างน้อยคนเจ็บก็จะ
ต้องได้วิธีปฏิบัติธรรม หรือเข้าใกล้พระรัตนตรัยพอสมควรแก่อุปนิสัย
ท่านพูดว่าที่หายก็มาก ที่ไม่หายเพียงแต่บรรเทาเป็นครั้งคราวก็มี

พูดถึงวิธีแก้โรค ผู้เขียนได้พบกับนักเรียนแพทย์คนหนึ่ง ซึ่ง
เขาสนใจในวิชาของหลวงพ่อ ระหว่างเป็นนักเรียนแพทย์ปีปลายๆ
เขาได้รักษาพยาบาลคนไข้ผู้หนึ่ง คนไข้ นั้นเจ็บปวดมาก หดทรวงแก้ไข
เขาได้ตัดสินใจพูดกับเพื่อนๆ ว่าประเดี๋ยวจะแก้ให้หาย ขอเข้าไปในห้อง
สักครู่ก่อน

นักเรียนแพทย์คนนั้น เข้าห้องทำสมาธิจิตตามหลักของวัด
ปากน้ำ สักครู่ใหญ่ๆ ต่อมา คนป่วยสงบจากความเจ็บปวด พวก
เพื่อนนักเรียนแพทย์ด้วยกันแปลกใจ ถึงผู้เข้าสมาธิเองก็แปลกใจ
และภูมิใจในการกระทำของเขา ได้ถามว่าทำไมจึงกล้าเช่นนั้น ตอบ
ว่าสงสารคนเจ็บไม่รู้จะช่วยให้ได้อย่างไร ไม่มีทางอื่นก็ลองดูและยังได้
พูดต่อไปว่า เขาได้เห็นตนเองว่าเมื่อชาติก่อนเขาเคยเป็นนักบวชมา
เหมือนกัน นักเรียนแพทย์คนนี้ ตามปกติชอบวัดและพิธีทางศาสนา
ตั้งแต่จำความได้ เพราะผู้ใหญ่สนใจในทางศาสนา เขาอาราธนาศีล
อาราธนาพระปริตได้ตั้งแต่พูดชัด มีการทำบุญประจำปี เด็กคนนี้ได้
อาราธนาศีลพระปริตเสมอมา และอาราธนาได้อย่างไม่กระดากอายเลย
การเรียนดี สำเร็จปริญญาแพทย์โรงพยาบาลศิริราช เมื่ออายุได้ ๒๑
ปี

มีคนโดยมากสงสัยในเรื่องเด็กๆ ได้ธรรมกาย คิดดูหมิ่นว่า
ผู้ใหญ่ยังปฏิบัติเข้าไม่ถึง ทำไมเด็กๆ จะมาได้ ต่อมาก็ต้องเชื่อ เหตุ
ที่เชื่อนั้น วันหนึ่งมีผู้นำเด็กพอลานได้อย่างแข็งแรงมาขอให้ตั้งชื่อ
เด็กคนนั้นชนขนาดหนัก เห็นอะไรจะต้องคลานไปจับขวางจนได้ ผู้เขียน
เรื่องนี้ได้ส่งซองหนังสือให้เล่น ๑ ซอง แต่อยากจะทำเด็กนั้นด้วย ส่ง

ให้แล้วจับตั้งไว้ข้างหนึ่ง คณะเด็กจุดไม่หลุดจากมือเรา เด็กน้อย
คว้าของอีกด้านหนึ่งไม่ยอมปล่อย ดึงจนกระดาศของขาดติดมือไป
ขึ้นชื่อว่ากระดาศของจดหมายก็ออกจะเหนียวอยู่บ้าง ถึงดังนั้นเด็ก
ไม่ยอมปล่อย กระชากขาดติดมือไป จึงนึกถึงคำหลวงพ่อบอกว่า เด็กได้
ธรรมกายนั้นอาจเป็นจริง เพราะว่าเด็กๆ มีอารมณ์ไม่พึงชาน คือ
อารมณ์ต้องการอะไรก็ปักใจดึงลงไปไม่ยอมทิ้งจะเอาให้ได้ ถ้าแย่ง
ของไปจากมือ ต้องร้องไห้เอาของนั้นคืนเสมอ อนึ่งเมื่อผู้ใหญ่สอนอะไร
เด็กๆ มักจะจดจำและทำตาม เด็กปฏิบัติธรรมก็มีทางจะได้ธรรมกาย
เหมือนหลวงพ่อบอกท่านพูดไว้ ใครเล่าจะพิสูจน์ เพราะผู้ใหญ่จะลดตัว
และทำความรู้สึกเหมือนเด็กไม่ได้

การสร้างพระพุทธรูปผาง ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธุ์

เมื่อการสร้างโรงเรียนปริยัติธรรมเริ่มขึ้น หลวงพ่อได้สร้าง
พระพุทธรูปเป็นพระพิมพ์เล็กๆ ครั้งแรก
๘๔,๐๐๐ องค์ ผสมด้วยผงและสรรพดอก
ไม้หอมมีดอกมะลิเป็นต้น ที่ได้บูชาพระ-
ประจำเข้าเย็นและนำออกตาก ได้มาผสม
กับผง พิมพ์เป็นพระแจกแก่ผู้มาร่วมการ
กุศลในวัดนั้น ปรากฏว่าเป็นที่นิยมของ
ประชาชน เพราะหลวงพ่อบอกท่านเข้าสมาธิ
ปลุกเสกด้วยตนเอง และรวมศิษย์ที่ได้
ธรรมกายช่วยบรรจุอิทธิฤทธิ์อันเกิดแก่ธรรมกาย ช่วยกันทำเป็นเวลา
แรมปี

การแจกนั้น มิใช่ให้ผู้ใดนำออกไปนอกวัด และมีได้ลงแจ้ง
ข่าวชักชวนเป็นใบปลิว วัดปากน้ำทำอย่างเจียบ รู้กันเป็นภายใน เกิด
ความนิยมภายในก่อน แล้วข่าวว่าหลวงพ่อบอกทำพระผางก็แพร่หลายไป